

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 715. Gregorii Pap. II. Annus 2. Theodosii Imp. IV. Annus
1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

IESU CHRISTI ANNO 715.

GREGORII PAP. II. THEODOSII IMP. IV. ANNO 2.

SEPTINGENTESIMVS decimus quintus Redemptio- nis sequitur, idemque sui exordio signatus Indi- cione declinat, qua Theodosius eius nominis quar- tus Imperator, ubi habenas Imperij pulso Anastasio est adpugnatus, quod Catholicus esset, nihil antiquius habuit, quam ut quod Philippicus Imperator fuerat demolitus, ipse re- stitueret nobile monumentum, quo sex oecumenice Syno- di deposita erant, qui hoc factum ita compressit ora haro- ricorum, ut omnis de fide questio in ea vrbe cessaret. Ita Anastasius in Gregorio, & alij, hac in Oriente. Jam vero quae in Occidente in eisdem Gregorij Pontificatus exor- dia facta idem Anastasius tradidit, hic reddamus.

Quod enim Longobardorum gladij vndique immi- nerent, quibus maxime in votis esset Vrbe potiri, quam cum Heruli, Gothi, Vandali diuersis temporibus saepe occupent, ipsi vero quod nunquam consequi potuis- sent, probo dicebant. Quamobrem Gregorius Papa ad inuicendam mentibus Vrbe adiecit animi, quod & a praedecessoribus tentatum esse sciebat: sed quod nec ipse persequeretur, alij ingruentibus molestis, Anastasius docet his verbis: *Exordia Pontificatus sui calcarias decognere ius- sit, a porta sancti Laurentij inchoans, hinc ciuitatis muros vsque ad mare decernerat. Et aliquam partem faciens, emergentibus incon- uentis, a portu promissum propositum est. hoc Anastasius. Cetero- rum minime fuit Deus, voluit cunctis innotuisse, ipsum esse positum in Vrbe murum & antemurale; fortemque atq; inexpugnabilem permanuram Vrbe, si eius habi- tationes inuitiam colerent; quod quidem pluribus saepe est declaratum exemplis. Sed quid turbatum his diebus acci- dit, ut dicit S. Gregorius auocaretur ab inuituro, idem Anastasius narrat. his verbis: *Tempore etiam ipse castrum vna Longobardis fuerat sub pacis dolo perasum. quo audito, omnes videlicet tres. Albertus autem sanctissimus Pontifex, ac co- munitas Longobardos, ut redderent, quod si non acquiescerent, in eam diuisionem incidere pro dolo quem fecerant, suis scriptis pro- scribitur. Nam et muros eius dare, et restituerent, voluit multo- rumque in eam dolo, inuicem audire, nec reddere sunt passi. Vnde idem sanctus indoluit, seque, si contulit diuina. Atq; in mu- nitione Duce Neapolitani & populi vacat, dicitur enim, qualiter ageret, quanta scribendo presentibus. Cuiusmodi lato obedi- entiam, inuicem mania ipsa esset, veritas sub nocturno in grege- sione, inuicem si silu et dux, cum Theodimo subdiacono & balde, atq; exercitus Longobardos pertraxerunt cum eorum Castellani interfecerunt, vias autem amplius quingentos com- peditibus eius, apto Neapolim abduxerunt, & sic castrum reci- torum parauerunt, pro cuius redemptione septuaginta auri libras ipse sanctissimus Papa (ut promiserat) dedit. hucusque verba Ana- stasii. Eadem habet & Paulus diaconus, qui & Cumanum ad fuisse castrum affirmat, ex quo possumus intelligere à Benesontano Duce Longobardorum id perpetratum fuisse.**

Annal. Eccl. Tom. 9.

fieri à Christianis, ut sanctus Augustinus scribit ad Mar- cellinum, ex charitate & misericordia dixerim, & lucro- rum qui impetrantur, cum videlicet occupando quis que sua non sunt, reus permanet damnationis aeternae, à qua vel inuitus liberatur, cum vi auferatur, quod male possedit, sitque secundum illud Davidicum: *Contere bra- chium peccatorum & maligna, ex qua fractura, quod salus ani- mae acquiratur, mox subditur: Quare peccatum illius, & non inuenietur.* Sic igitur ex charitate atq; misericordia in- fertur bellum, in quo qui vincitur, simul vincat, & vnus tu- tummodo vincatur diabolus, cum cogitur captiuam ani- mam reddere liberam, facta restitutione bonorum.

Quod vero ad Theodimum S. R. E. Subdiaconum & Corretorem Campaniae, de quo est facta mentio, pertinet, extat eius sepulchri alij inscriptio Neapoli in Ecclesia S. Andreae, ad Nidum dicta, in tabula marmorea ante alta- re his verbis extarata.

CONVIENTI AD TVM SVFFRACIVM LAE- TVS AMPLERE OSSA PVTRIDA TABFAC- TA APOSTOLICI QVI ON TVI MERITI DESI- DERIVM AVLAE TVAE MOENIA MIRA FECIT PVLCHRITVDINE CORVSCARE.

VT TVIS ADIVTVS AVXILIIS DISRVPTIS VIN- CVLIS INFERNI HINC RESVRGERE CARO MI- SERA POSSIT ET IN DIE EXAMINATIONIS CALCATIS FACINOROSIS PVCCATIS GAVDIA DIVINA PERCIPIAT TE INTERPRECANTE MARCVR ANDREA.

HIC IN PACE MEMBRA SVNT POSITA THEO- DIMI SVB. EIC. ET RECT. SCS. MD. A. P. OST. ET DIS. HVIVS DIAC. BEATI ANDRAE.

SE QVIS PRAESVMPSERIT HVNC TVMVLVM VIOLARE ERIT ANATHEMATIS VINCVLIS IN- NODATVS.

Hactenus Theodimi subdiaconi Regionarij & Recto- ris sanctae Sedis Apostolicae, & dispensatoris Diaconiae S. Andreae epitaphium sepulchrale. Ex quibus & illud ob- servatione dignum intelligis, in locis illis, ubi Romana Ecclesia patrimonium possidebat, constitutas esse Diaconi- as, sicut in vrbe, in quibus elemosynae à subdiacono Rec- tore patrimonij & dispensatore erogari solerent, Eoru- namque ministrorum fuisse munus, curam gerere paupe- rum, ex pluribus sancti Gregorij litteris edocemur, datis ad Anthemium subdiaconum, eo tempore Neapoli eod- em munere fungentem. Sed uti nō tempus, locus tamen exi- git, ut in eadem Diaconia S. Andreae, aliud hoc verius ibidem positum epitaphium hic describamus.

MORS QVAE PERPETVO CVNCTOS ABSOR- BET HIATV

PARCERE DVM NESCIT SAEPIVS IPSA PAVET FOELIX QVI AFFECTVS POTVIT DEMITTERE TVTOS

MORTEM MORIENS NON TIMETILLEVIAM. CANDIDA PRAESENTI TEGITVR MATRONA SEPVLCHEO

MORIVS INGENIO ET GRAVITATE NITENS. CVI DVLCIS REMANENS CONIVNX NATVSQVE SVPERSTES

EX FRVCTV MATER NOSCITVR IN SOBOLV HOC PRAECIVS SEMPER LACHRYMOSA HOC VOCE PETEBAT

CVIVS NVNC MERITVM VOTA SECVTA PRO- BANT.

QVANVIS CVNCTA DOMVS NVNQVAM TE FLE- RE QVIESCAT

FELICEM PATEOR SIC MERVISSE MORI.

HIC REQVIESCIT IN PACE CANDIDA C. F. QVAE VIXIT PL. M. ANN. L. DIE IV. ID. SEPT. IMP. D. N. MAVRITIO PP. AVG. ANN. IV. P. C. REVS. AN. II. IND. QVARTA.

Tradunt hanc claruisse miraculis, dignamq; habitam quae referretur in Sanctorum numerum. Viget enim eius memo- ria in Romano Martyrologio vna cum S. Candida se- niore discipula sancti Petri.

715.

577-9.

IV. THEODI- MI SVB- DIACONI EPITAPHIVM.

* Dispensator huius Diaconiae.

V.

DIACONIAEROMANAE ECCL. IN DIVERSIS PROVINCIIS.

CONDI. DAETVS M. TAPILVM.

